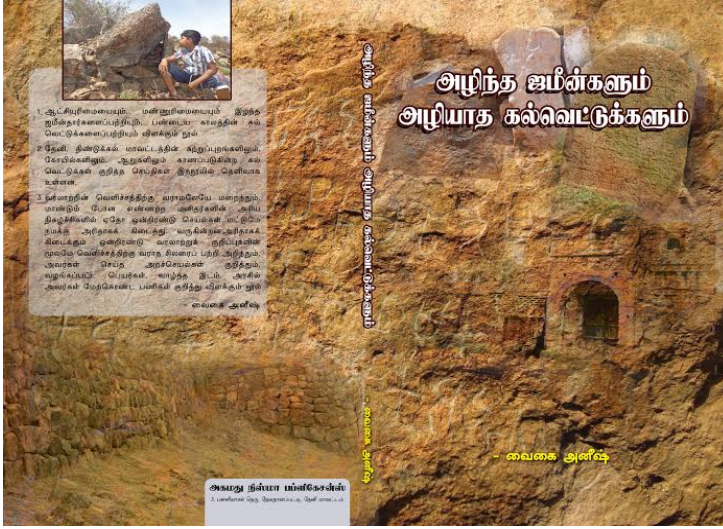

Written by - அனீஷ் -

Wednesday, 05 November 2014 21:29 - Last Updated Wednesday, 05 November 2014 21:34

நீண்ட நூற்றாண்டுகள் பாரம்பரிய பண்பாட்டை கொண்டது தமிழ் மரபு. அதை ஆய்வு நோக்கில் பயணிக்கிறது. 'அழிந்த ஜமீன்களும் - அழியாத கல்வெட்டுக்களும்'. பண்டைய காலத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்வாதாரங்கள், நீர்நிலைகள், நாணயங்கள், சபைப்பேடுகள், போர்முறைகள், இறந்த ஊர்களின் நினைவைப் போற்றும் நடுகற்கள், அவர்களின் பெயர்களும் பெருமைகளும் பச்சுகிறது இந்நூல். திண்டுகல், தனி மாவட்டங்களான சாரந்த ஆய்வை நூலாசிரியர் மறை கொண்ட பல அரிய செய்திகளையும் ஆதாரங்களையும், கல்வெட்டுக்கள் கொண்ட புகழ்ப்படங்களும் இதில் தனிவாகவும், அழகு தமாகவும் பதிவு செய்திருக்கிறார். பொதுவாக வரலாற்றின் வளர்ச்சித் திற்கு வராமல் போன பல செய்திகளை ஆதாரங்களாகக் கொண்டே எழுதி இந்நூல். பாண்டிய நாடும் 100 நாட்களும், பாளையக காரர்களும் பாண்டியனின் மீன்கொடி உருவாக்கம், 73 பாளையங்களின் பெயர்கள் ஆகியவை இடம் பெற்றுள்ளது. ஜமீன்களின் எல்லைகள், ஊர்பெயர்களின் அர்த்தங்கள், உதாரணமாக: புரம் என்ற சொல்லும் சிறந்த ஊர்களை குறிக்கும். ஆதலால் காஞ்சிபுரம், சோழபுரம், பல்லாவரம், குளப்புரம் போன்ற தகவல்களும், கட்டல் என்றால் ஆறுகள் கட்டிடம் துறைகளைப் பணிதமான இடங்களாகக் கருதிப் பண்டைய தமிழர்கள் கொண்டாடினார்கள் அவற்றை கட்டல் என்று அழைத்துள்ளார்கள். கி.பி.1290-1296 வரையில் சூல்தான் அலாவூதின்கில் ஜி ஆட்சி செய்தார். அலாவூதினின் படதை தளபதி மாலிக் கபீர். சந்திராமன் என்ற திருநங்கை மதம் மாறி மாலிக் கபீர் ஆனார் என்ற செய்தி ஆச்சரியத்தையுடைய செய்தியாக இருக்கிறது. இந்த செய்தியை வளர்த்து கொண்டு நூலாசிரியர் எவ்வளவு மனக்கூலிப்புடன் எழுதினதையும் உணரமுடிகிறது.

திண்டுகல் மாவட்டத்தில் 20க்கும் மேற்பட்ட பாளையங்கள் இருந்திருக்கின்றன என்பதும், கி.பி.1760 ஆம் ஆண்டு திண்டுகல் விராந்து ஹைதர் அலியின் படகைக் கும் மதுரையிலிருந்து வந்த முகமது யசூப் கானின் கம்பனிப் படகைக் கும்பிடையே வத்தலக் குண்டில் போர் நடப்பெற்றது. இறுதியில் திண்டுகல் படையைப் புறமுதுகிட்டோடச் செய்து, வத்தலக் குண்டை முகமது யசூப் கான் வளர்த்துள்ளார் போன்ற விவரங்களும் செய்திகளும் இடம் பெற்றுள்ளன இந்நூலில்.

